

[Udenrigsministeren]

Hvad det andet angår, er det klart, at det for så vidt er ligegyldigt, hvad jeg tror, for det er jo op til Folketinget at ophæve de love, der er tale om. Ud over de love, som er nævnt i dag, er der dog f.eks. også loven om forbud mod kulkøb; den tror jeg forslagsstillerne har glemmt, for den ville jo blive stående, selv om man fik de andre love ophævet. Jeg minder bare om, at der altså også er et problem dér.

Men jeg føler i hvert fald at have en forpligtelse til – med det forløb, debatten har haft – meget snart at komme med et mere præcist udspil til, hvordan en første fase i en kommende faseopdelt afvikling af sanktionerne kunne indrettes, og dér er det som nævnt, jeg vil prøve at arbejde ud fra den tankegang, at man kunne sige, at der var tale om en faktisk udvikling i Sydafrika i det øjeblik, hvor alle lovforslag lå på bordet, og at det så kunne give anledning til, at vi drøftede, om ikke tidspunktet var inde til at tage et første skridt i retning af måske det afgørende.

Lad nu være med at ryste på hovedet i dag. Lad os snakke om det; det kan jo være, situationen kommer til at gå i så positiv retning, at det kunne være rimeligt at tage et sådant første skridt. Jeg vil i hvert fald meget snart lægge mere konkrete forslag frem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af en oplysningskampagne om Danmarks placering i det fremtidige europæiske samarbejde.

Af Holger K. Nielsen (SF) m.fl.

(Fremsat 25/1 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

I det forslag til folketingsbeslutning, som skal behandles her, opfordrer SF til iværksættelse af en oplysningskampagne om Danmarks placering i det fremtidige europæiske samarbejde, og jeg må da sige, at det forslag i og for sig er udtryk for nogle meget prisværdige intentioner. Jeg noterer især med glæde, at et parti som SF altså nu ønsker en oplysningskampagne, der i særlig grad skal gå på EF's fremtidige udvikling. Det er da nye og positive toner, og det illustrerer tydeligere end mange ord det holdningskred i positiv retning, som er sket i dansk Europapolitik igennem de senere år.

Men nu er det jo ikke sådan, at SF's forslag er specielt overraskende eller nyt, for allerede under åbningsdebatten her i Folketinget den 10. januar i år var Socialdemokratiets formand, hr. Svend Auken, og jeg enige om, at når resultatet af de to regeringskonferencer om politisk union og økonomisk og monetær union foreligger, bør der drages omsorg for, at der bliver en bredt anlagt oplysnings- og debatkampagne, og at det bør ske på så godt et grundlag som overhovedet muligt.

Hr. Svend Auken og jeg var den dag også enige om, at det bør sikres, at denne debat ikke bare baseres på et statsligt initiativ, men at alle folkelige kræfter må inddrages.

Derfor kan det ikke komme som nogen overraskelse, at regeringen kan gå ind for nogle af elementerne i SF's forslag, nemlig de elementer, der indebærer oplysning og debat om konsekvenserne af den politiske union og den økonomiske og monetære union, EF-udviklingens mulige konsekvenser for et bredere europæisk samarbejde og Danmarks muligheder i det fremtidige europæiske samarbejde.

Regeringen kan også kun være enig i, at der bør fremstilles materiale – det være sig bøger, videoer, eller hvad ved jeg – om den fremtidige europæiske udvikling. Og regeringen kan også kun støtte, at organisationer, foreninger, skoler, oplysningsforbund m.v. får mulighed for at gennemføre oplysnings- og debatinitiativer.